

стоесть употреби подобны думы когато каза :
“Развалъте тоя храмъ, и въ три дни ще го
въздигнѫ „, [оан. 2; 19]. Евреи-ти разбрали,
че той казалъ за Іерусалимскій-тъ храмъ
“но той говорѣше за храмъ-тъ на тѣло-то
си „, [21 ст.] Подобно Христосъ можеше да
е казалъ “тая камъкъ „, за себе си. (3) То-
ва тълкованіе е съгласно съ ученіе-то на Св.
Писаніе въ други мѣста. Въ Ветхий Завѣтъ
Христосъ часто ся нарича, “камъкъ „, “ка-
мъкъ на спасеніе-то, „, “камъкъ на силѣ-тѣ „,
“камъкъ на вѣкове. „, Въ Новый Завѣтъ ся
дума, че “піяхъ отъ духовный-тъ камъкъ,
който послѣдуваше : а камъкъ-тъ бѣше Хри-
стосъ „, [1 Кор. 10; 4]. Петръ и Павелъ
ны учятъ, че камъкъ-тъ, на когото е съгра-
дена Църква-та, е Христосъ [Мат. 21; 12.
Мар. 12; 10, 11 : и Рим. 9; 33; 1. Петр. 2;
5-8]. И Павелъ казува : “Никой не може
да тури друго основаніе, освѣти което е
турено, което е Христосъ „, [1. Кор. 3; 11].
(4) Нѣма нищо въ Свято-то Писаніе против-
но на това тълкованіе.

Това тълкованіе, сдо казахме е на Августинъ,
Іеронима, Теодорита, и на други отъ от-
цы-ты, и на нѣколко отъ днешни-ты списа-
тели.

Второ-то тѣлкованіе е това : Христосъ
е съградителъ на Църкви-тѣ — [на тоя ка-
мъкъ ще съградиѣ Азъ, а не Петръ], и осно-
ваніе-то и е истина-та, която ся съдър-
жава въ Петровѣ-тѣ исповѣдь, сирѣчъ, “Ты